

Cesty na konec světa

Když jsme se před lety – v roce 2005 – fotili na mysu Cabo da Roca v Portugalsku, na nejzápadnějším pevninském místě Evropy, odváželi jsme si pamětní listiny, ze kterých vyplývalo, že jsme dosáhli „konce světa“. O pár týdnů později se dostala pětice členů DRDS spolu s Františkem Medem do Japonska, tedy do „Země vycházejícího slunce“, poprvé v historii DRDS do Asie. A letos v září byl povlovný začátek umělecké sezony ovlivněn další cestou na „konec světa“ – Dismanův soubor se pravidelnou linkou Student Agency vydal poprvé do Skandinávie!

Desetidenní pobyt v Linghemu a okolí se vydařil. Jak jinak... Hodinový muzikál **Never Be Alone** jsme odehráli šestkrát. Stačili jsme spočítat, že nás vidělo před jedenáct set diváků! Velmi nás potěšilo, že se na naše představení vypravili z norského hlavního města Oslo i skladatel Arne Bendiksen a paní Běla Gran Jensen, zakladatelka „stonožkového“ hnutí, o němž muzikál je. Myslíme si, že je potěšilo, jak jsme zvládli zahrát pouhý půlrok po české premiéře anglický originál: na tomto místě bychom měli poděkovat Jirkovi a Adamovi za přípravu anglické verze, především jejich zásluhou se dialogy i písně dostaly do hlav i úst všech účinkujících. Všechna představení pak byla skvěle uvedena Jirkou a Malým Škubou: máme na co vzpomínat a také na co navazovat, neboť se rýsuje obdobný výlet do Švédska s Brundibárem!!! Co je pro to zapotřebí? Najít společnou řeč (anglinu) s ubytovací rodinkou a zapamatovat si anglickou verzi operky... Nic víc, nic míň!

Svérázným důkazem jsou vždycky i cestovní deníky – máme zatím k dispozici dva, vložený Prašivkův i tento Klářin:

Cestovní deník Švédsko 2008

7. 9. neděle Po celodenním balení a nacpání věcí do příliš malého kufru odjezd. Odjíždíme za chmurného počasí, ale nálada je dobrá. Sedím s Apolenou. Nejdříve dost povídáme, pak čtu, dokud je světlo, a pak se zakoukám do televize. Noc je dost špatná, nedá se spát. Spala jsem asi tři hodiny maximálně.

8. 9. pondělí Cesta trajektem, rozespale něco pojídáme, venku není nic vidět. Druhá cesta je už lepší, rozednívá se, a tak je plavba moc hezká. Docházíme k názoru, že ve Švédsku je SPOUSTA lesů. Pak příjezd. Všichni nervózně pokukujeme po Švédech, kdo asi patří k nám. Zjišťuji, že budu u té nejméně sympatické paní, která se vůbec neusmívá jako ty ostatní. Navíc mi oznamuje, že její dcera chodí jen v černé barvě a syn nosí dlouhé vlasy – říká to tak, že mám pocit, že je vrah. Plná obav dojezdu k Elisabeth, má krásný dům. Povídáme, pospáváme a taky se podílíme na tvorbě skvělého jablečného koláče. Vesměs nikomu se do rodin nechce. Postupně všichni odcházejí, všem závidím jejich sympatické rodiče a děti. Pak se ještě se Škubou dáváme na cestu do Askeby, tedy do městečka, kde budeme bydlet. Když osamím, dávám se do řeči s paní a zdá se mnohem lepší, než jsem myslela. V domku, kde bydlí, mě první přivítá velice hlasitý a vyskakovací vlčák Frodo. Rodina sedí nad domácím úkolem syna, kterému je třináct a je naprosto neškodný. Nikdo si mě moc nevšímá, tak po prohlídce domu jdu do svého pokoje na vybalení. Systém stravování je stejný

jako u nás doma, vem si co chceš, kdy chceš. Dávám se do řeči i s dcerou Rebekou, je fajn. Spát jdu brzo.

9. 9. úterý Po snídani jedu se Sebastianem (bratr Rebeky) do školy v Linghemu školním autobusem. Poprvé se setkávám s místní omladinou a jsem šokovaná, jak jsou všichni opečovaní, namalované, nagelované a blondatí. V této škole je pak přivítání, diskuse se studenty a pohoštění + oběd-ryba. Potom procházka po Linköpingu /:linčepingu/ s Lenou. Podél řeky, kostel, knihovna a divadlo. Domů jedu s Rebekou, Joelem a Škubou, pak couráme po Askeby. Večer Rebeka udělala skvělé maso s nudlemi, jdu zase spát, jsem unavená.

10. 9. středa Joel nás dovezl do Katedrály, což je škola, kterou, jak nám bylo Švédy vysvětleno, všichni nesnáší. Hrajeme v obrovském sále, máme docela strach. První představení Stonožky je skvělé, publikum bylo malé, ale o to vstřícnější. Po poplachu, kdy jsme museli všichni běžet ven, a po obědě-rybě (ale byla dobrá a taky mají super saláty) je druhé představení, tam nám ještě před koncem začali odcházet, tak jsme byli trochu rozčarování. Pak si mě a Škubu vyzvedl Joel a měli jsme na prohlídku dalších částí Linköpingu (prodavačka se mě po Škubově nákupu švédsky ptá, jestli jsem Švédka – tak jsem polichocená) zakončenou v kavárně, kde jsme potkali další lidi z Dismana. Večer jsem s Rebekou a Sebastianem koukala na film, v rodině se cítím už skvěle, je to moc fajn. Jsem ráda, že první dojem neplatí.

11. 9. čtvrtek Cesta autem do Linghemske školy, představení v kostele. Prostor nic moc, trochu masovka při převlíkání v zákulisí. Ale představení byla O. K., zvláště to druhé. Dostáváme další oběd a výjimečně nás domů veze Bářina holka Sofie. U ní doma chvilku pobudeme, je trochu problém, že nemluví moc anglicky – a pak vyrážíme na procházku po Askeby. Udělali jsme si malý piknik před místní sámoškou. Večer další film a taky povídání na téma úmrtí domácích mazlíčků.

12. 9. pátek Do školy, kde hrajeme, dorážíme s Bárrou (tentokrát bez Škuby) dřív, tak po prohlídce výtvarné třídy usedáme k internetu v jakémsi školním obýváku. Škola je skvostná a nelze si nevšimnout, jak lidi v téhle umělecké škole vypadají jinak než v těch ostatních. Představení má velký úspěch, přijel na něj i Arne Bendiksen, na svůj věk nádherně zpívá. Pak luxusní oběd v Linköpingu a po zhlédnutí divadla, kde budeme večer hrát, velký rozchod. Dlouho sedíme (zase) v naší oblíbené kavárně, potom vyrážíme na nákupy. V divadle je trochu zmatek, jsme zaskočení, že před námi bude další program. Pak při představení si říkám, že by to mělo být co nejlepší, když z mé rodiny sezvali i prarodiče. Poté jedu s rodinou domů velkým autem, hrozně nás chválí a je velká legrace. Je pozdě, a tak uléhám.

13. 9. sobota Po dlouhém spánku přichází Bára a Škuba a koukáme na film. Po přípravě oběda ve formě fantastické rozmrazovací pizzy je vyzvedáváme a s Joelem, Sofií a Rebekou vyrážíme do dětského zábavního domu. Tady jako malí prolézáme konstrukce, válíme se v míčcích, klouzáme se a skáče na trampolíně. A taky mlsáme různé dobroty – byla to neočekávaně velká zábava. Pak naše česká trojka vyrazila s Rebekou na jídlo a pak jsme procházeli noční Linköping – naprosto kouzelné to bylo v parku. Pak jsme šli do kina na *Mama Mia!* Domů nás vezl tatínek Sofie. Tam jsme si krásně povídali s rodinou, ale stala se děsivá věc. Frodo běžel za míčkem a narazil si nohu o kamna. Vydával hrozné zvuky, všichni brečeli a já se bála, že ho ještě povezou na veterinu, naštěstí mu nakonec nic nebylo, ale bylo to dost o nervy. Tu noc jsme udělala chybu – vzala jsem si do postele kočku. Moc jsem se tak nevyspala, protože chtěla hladit a pak převrhla květináč. Jsem prostě nepoučitelná.

14. 9. neděle Abych neopakovala včerejší chybu, hned po probuzení vyrážím na Rebečině kole na fotografickou výpravu, dokud nezaleze slunce. Úspěšně. Po mém návratu vyrážíme všichni Askebinci s mojí maminkou na výlet do Grany, kde si prohlédneme, jak se vyrábí místní klasická cukrátky a nádherné přímořské městečko a nedalekou zříceninu. Zase si dáváme kafe. Po cestě domů se stavujeme v přísně zrekonstruované staré části Linköpingu – moc pěkné. Večer máme slavnostní teplou večeři a pak jdu ke Škubovi na čokoládové fondu – moc pěkný večer i den, začínáme mít strach z odjezdu.

15. 9. pondělí Frodo mě už zase probudil skokem na mě a olizováním obličeje. Musím přiznat, že je to velice efektní buzení. Neuvěřitelně pohodlná cesta do Stockholmu vlakem. Tam vystupujeme na jakémsi Václaváku kříženém s Příkopy. Docela dost času strávíme v Českém centru, kde mě na

výstavě k 68. zaujme nápis „Mao, kousni je do prdele!“ Po cestě k nábřeží kolem nás proběhne tátův bratranec Andreas (bydlí tu). Takže opravu i Stockholm je vesnice jako Praha.

U hradu u vody, kde jsou uličky jako na Malé Straně, máme rozchod. Tak s Áňou a Apinkou vyrážíme na nákupy a – samozřejmě – na kafe. Pak už jen cesta domů a balení.

16. 9. úterý Ráno je velký chaos, ke kterému přispějí rozdáváním dárečků, ale zdá se, že se líbily. Nejdřív loučení s Rebekou. Pak naši trojici a Sebastiana veze maminka do Linghemske školy, kde jsme byli v Elisabethině hodině anglicky zpovídáni, ale nakonec jsme také odtud odjeli a po smutném loučení se švédskými rodiči cesta domů, která byla dost podobná té první. Jen jsme si víc povídali, déle jsem spala a viděli jsme toho hodně z Dánska – hrozně se nám líbí, hlavně Kodaň.

17. 9. středa Není moc co dodat. Unavené potácení se domů a pak spánek.

Klábě

KRONIKA

* Hned první poprázdninový víkend (**6. září**) jsme se vydali s *Brundibárem* do Hořic. Doprovázela nás Marta Kottová a jako obvykle pro nás připravila plnou krabici dobrot. Představení bylo nadšeně přijato, stejně nadšeně přijali naši mazánkové dárky od pořadatelů. V obecnstvu se objevila také paní Zdenka Nováková, organizátorka představení *Mikeše* a *Veselohry* na jaře v Miletíně. Nechali jsme se autobusem dovézt na vrch Svatého Gottharda, kde je umístěno 86 soch vzniklých v průběhu každoročních sochařských symposií. V slunném odpoledni si každý našel „svou“ kamennou nádheru. Na samotném hřbitově pak byla asi nejvíc obdivována čiča na hrobce rodiny Macků.

* Okamžitě po návratu ze Švédska (viz výše) jsme **22. září** odehráli muzikál *Nezůstávej sám* česky (ač ještě s myšlením v angličtině) v Divadle v Horních Počernicích. Premiéru si úspěšně odbyla Majda.

* Začaly opět hastrmanní zkoušky (v angličtině „Water Sprite“). Nechali jsme konečně naladit klavír ve zkušebně!!

NALÉHAVÉ PROSBY:

ACH, TY KOSTÝMY..

Před zájezdem do Olomouce postrádáme několik brundibářích kostýmů: *kočičí bílou čepičku* a *bílé rukavičky*, vrabčí *koženou čepičku*, původní *psí čepici* kostkovanou, původní *vrabčí košilku* černomodrou kostkovanou se srdíčkem, *několikero šatů a kalhot* atd.

Je nutno vše přinést vyprané, protože kostýmy a rekvizity se odvezou do Olomouce autem dříve, než se tam my vydáme vlakem. Buďte tak hodní, prohledejte své šatníky, už není v čem hrát. Na olomoucké představení *Brundibára* budu kontrolovat ošacení při čtvrtěční a páteční zkoušce, doneste si vše, co berete z domova, včetně bot!!!

NAPIŠME SI ALMANACH!

Almanach DRDS 2008 je na spadnutí: mělo by jít o obsáhlou kroniku souborového dění, která začne letním soustředěním v srpnu 2003 v chorvatském Omiši a skončí letošním zájezdem do Švédska. Vše mezi tím – s připomenutím souborových odchovanců z let předchozích – chceme zpracovat v průběhu října, vytisknout v listopadu – a předat jakožto nejcennější vánoční dárek v prosinci v Minoru... Je to pravda troufalé, vyžaduje si to i podporu všech psavců, ochotných fotografů a překladatelů, datelů i překlada-datelů (neboť chceme být dvojjazyční), nicméně chceme se do toho pustit a cíle dosáhnouti. Kontaktní adresy pro pomocníky (nabídněte se!) :

VaFle	724 553 624	flegl@kr-s.cz; vaclav.flegl@rozhlas.cz
Barbora	724 251 604	barbora.hartigova@rozhlas.cz
ZdeFle	602 613 362	zfleglov@rozhlas.cz

7. září 2008

Cesta Praha → Ústí nad Labem → Německo
Bylo zatažené odpoledne. Nervózně jsme postávali na autobusovém nádraží a snažili si vybavit, jestli máme opravdu všechno. Techniku, kartáčky na zuby, účinkující. Když bylo vše naloženo, vyjeli jsme. Čekala nás 17,5 hodinová cesta, během níž jsme přečetli všechny noviny a magazíny, které autobus nabízel; vy pili několik kelímků kávy, horké čokolády a čaje; zastavili v Ústí nad Labem; zhlédli několik zahraničních i domácích filmů a chvíli spali.

8. září 2008

Cesta Německo → Dánsko → Švédsko-Linköping; u Elisabeth; první večer v rodinách

Ten den začal opravdu brzy. Kolem jedné hodiny jsme najeli na první trajekt, který nás převezl z Německa do Dánska. Plavba trvala jen dvacet minut, takže jsme si příliš pohled na moře neužili, ale nádherná scénérie svítících světel v dáli a přibližující se jas přístavního města stál opravdu zato.

Zdeněk a Lukáš na trajektu

Po noční projížďce následovalo asi 5 hodin, kdy bylo možné alespoň trochu spát. Asi v půl šesté jsme museli opět autobus opustit, protože nás čekalo další plavení po Baltském moři. Za ranního rozbřesku jsme se procházeli po palubě, odkud bylo vidět na známý Hamletův hrad Elzsinor a na pobřeží Švédska. Jen tak mimochodem Švédové jsou opravdu pečlivý národ, neboť prohlídka v přístavu trvala asi půl hodiny. Pak už cesta ubíhala v celku rychle. Silnice byla rovná, neletovaná a tak jsme již před jednou vystupovali v Linköpingu¹ z autobusu. Ovšem ve městě jsme dlouho nepobyli. De facto ihned jsme nasedli do aut a odjeli do domu Elisabeth, jedné z hlavních organizátorek celého projektu. Tam jsme poobědvali výborné lazaně a jako dezert jsme si upekli typický švédský apple-pie. Následoval rozvoz do rodin. Kde většina z nás odešla velmi rychle spát, protože v autobusu toho nikdo moc nenaspal.

9. září 2008

Linghemska škola; procházka Linköpingem; volný čas v rodinách

Vstával jsem jako obvykle, v půl sedmé. Teprve u snídaně jsem pochopil, co opravdu znamená to ustálené spojení švédské stoly. Potom následovala cesta do Linghemska školy², kde pro nás přichystali žáci a profesori uvítání v podobě rautu a konverzace. Ale protože bylo třeba vypilovat "drobné" mezery v představení, stáhli jsme se do tamější tělocvičny, kde jsme zkoušeli, zkoušeli a zkoušeli. Skončili jsme až ve chvíli, kdy nás Lena zvala na oběd do školní jídelny. Nandali jsme si brambory a smaženou rybu a usedli ke stolům, kde jsme pokračovali v již dříve započaté konverzaci. Po dobrém jídle jsme odjeli vlakem do Linköpingu. Procházka kolem řeky, návštěva místní knihovny a katedrály nás potěšila. Možná, že ale ještě víc nás potěšila skvělá večere v rodinách. Další den utekl jako voda.

Linköpingská katedrála

10. září 2008

První dvě představení v Katedral škole; volný čas v rodinách

Opět mi byla po ránu prostřena skvělá snídaně. Před školou jsem byl jako první, ale nedlouho po mě přijel ke škole i Adam s Ondřejem. Sál byl opravdu velký a jen málokdo by soudil, nebyť houfů studentů, že se ocitl ve škole. Následovala zkouška, která proběhla bez větších problémů a tak jsme se mohli po hlavě vrhnout do prvního představení, na které přišlo kolem čtyřiceti diváků. Měli jsme úspěch! Ze kterého nám však pořádně vyhládlo a proto

Linköpingské hlavní nádraží

¹ **Linköping** - čte se linčöping

² **Linghem** - je menší městečko nedaleko Linköpingu

jsme zamířili do školní jídelny. Opět na smaženou rybu s bramborem. Odpoledne proběhlo další představení. Na něj však přišlo o poznání více diváků. Asi tak kolem stovky. Po obou představeních jsme měli volno. Škuba, Áňa, Apolenka a já jsme zamířili do místní kavárny Barista, kde jsme si vychutnali šálek výborné kávy. No, a pak už normálka. Večer v rodině, noc v posteli.

11. září 2008

Další dvě představení pro studenty Linghemské školy; freetime v rodinách

Další den začal! Sál, ve kterém jsme ten den vystupovali, nás zprvu trochu překvapil. Byl to totiž kostel, jehož pódium umožňovalo pouze improvizované zákulisí z paravanu. Ale s tímto

Cestou na oběd

handicapem jsme si rychle poradili, tak že jsme se při představení přechodně ukrývali pod piánem a někteří menší členové souboru pod řečnickým pultem. První i druhé představení se vydařilo, i když v tom druhém nás mírně tížil vydatný oběd školní jídelny, která změnila stereotyp smažené ryby a nahradila jej masovými kuličkami. Po práci následoval opět oblíbený freetime, se kterým každý naložil dle své libosti. Adam, Ondřej a já jsme jej využili ke sportovnímu vyžití v tělocvičně jedné z místních škol, kde jsme si zahráli s několika profesory svižný sálový fotbal, který tu hrají už od roku 1969. A stále velmi dobře!

12. září 2008

Další vystoupení ve škole; Arne Bendiksen a Běla Gran Jensen; rozchod v Linköpingu; poslední představení

Maraton představení se blížil ke konci. V devět jsme měli sraz v další Linköpingské škole. Opět jsme se ocitli ve skvělém divadelním prostoru, čehož jsme patřičně využili a odehráli asi nejlepší představení ze všech. S finální písní *Žádné dítě válku nevyhlásí* nám pomohl Arne Bendiksen a s vyložením poselství hnutí *Na vlastních nohou* přispěla Běla. Potom nás čekal oběd a rozchod ve městě, jehož někteří využili k procházce po městě a někteří se zašili do kavárny. Navečer bylo odehráno poslední vystoupení, před nímž jsme zhlédli ještě tradiční thajský tanec, baletní číslo a několik

ukázek z knihy *Létáme spolu jen do války*. Pak už jsme přišli na řadu my. Dopadlo to dobře. Práce byla za námi a nás čekaly dva dny volna.

13. září 2008 - 14. září 2008

Vikendové volno

Vikend jsme strávili každý po svém se svou rodinou. Někdo se jel podívat k moři, někdo se jel projet na lodi, někdo volný čas věnoval důkladně prohlídce Linköpingu. Já jsem se byl projet na kánoji po jednom z jezer (viz fotka).

15. září 2008

Stockholm; rozloučení

Už v osm hodin jsme měli sraz na vlakovém nádraží, odkud jsme jeli do Stockholmu. Cesta to byla poklidná a vyznačovala se tím, že místní vlak nedrncal, jako všechny vlaky v ČR. Po příjezdu do hlavního města Švédska jsme zamířili do Českého centra ve Stockholmu. Zde právě probíhala výstava o událostech roku 1968. Vše jsme si prohlédli, vypili všečen čaj, pojedli něco pišingrů, zazpívali a vyrazili dál. Před hradem jsme si dali rozchod. Ten byl využit pro oběd, nakoupení dárků, drobnou procházku po městě a posezení v kavárně. Po uplynutí několika hodin jsme měli opět sraz na nádraží, odkud nás vzal vlak zpět do Öster-

Stonožka ve Stockholmu

götlandu (kraj, ve kterém leží Linköping). Než jsme se však vydali do rodin, poměli jsme se ještě u drobného pohoštění na rozloučenou. Poslední den ve Švédsku byl ten tam.

16. září 2008 - 17. září 2008

Cesta Linköping → Dánsko → Německo → Praha

Kolem jedenácté jsme odjžděli žlutým autobusem Student Agency zpět do Čech. Loučení proběhlo, jaksepatří s kapesníkem. Deset dní bylo za námi a já věděl, že Švédsko není jenom IKEA, ale i krásná jezera, losi, historická města, ale hlavně spousta dobrých přátel, ke kterým se určitě v budoucnu vrátím...

FERMAN DRDS - říjen 2008

středa	1. 10.	16,00 - 20,00	SCHŮZE RODIČŮ + DOBRÉ OZVĚNY RADOSTI (v 18,00)	ATRIUM, Římská 13
čtvrtek	2. 10.	16,00 - 17,30	MLS - pouze točba hlasové schránky	Římská 12, č. 417
		17,30 - 19,00	Hastrmani - jen sóla Vašík, Petřík, Markétka, Pohádka	Římská 12, č. 417
		19,00 - 20,30	Brundibár s orchestrem !! - důležitá zkouška	Římská 12, č. 417
pátek	3. 10.	15,30 - 17,00	korepetice - Hastrman - sóla, Brundibár	Římská 12, č. 417
úterý	7. 10.	16,30 - 18,30	STARS bez brundů	Římská 12, č. 417
		19,00 - 20,30	Brundibár s orchestrem !! - důležitá zkouška	Římská 12, č. 417
čtvrtek	9. 10.	16,00 - 17,30	MLS (bez hastrmanů a brundibárů)	Římská 12, č. 417
		17,30 - 18,45	Niklování - křest knihy (JoSi, KaKo, HoKö, JiKö, JoKo)	Švandovo divadlo
		17,30 - 19,00	Hastrmani - jen sóla Vašík, Petřík, Markétka, Pohádka	Římská 12, č. 417
		19,00 - 20,30	Brundibár - generálka s orchestrem !!	Římská 12, č. 417
pátek	10. 10.	15,30 - 17,00	korepetice - Brundibár - rezerva na sóla	Římská 12, č. 417
vikend	11. 10. - 12. 10.		BRUNDIBÁR (s orchestrem)	Olomouc
úterý	14. 10.	16,30 - 18,00	STARS bez brundů	studio elévů, Římská 13
		16,30 - 20,00	Bídníci !!! (jediná zkouška)	Římská 12, č. 417
čtvrtek	16. 10.	16,00 - 17,30	MLS (bez hastrmanů a brundů)	studio elévů, Římská 13
		17,30 - 19,00	Hastrmani	Římská 12, č. 417
pátek	17. 10.	15,30 - 17,00	korepetice - Hastrman	Římská 12, č. 417
neděle	19. 10.	17,00 - 20,30	BÍDNÍCI (zač. v 19,00)	KC Zahrada
úterý	21. 10.	16,30 - 18,30	STARS bez bídáků	Římská 12, č. 417
čtvrtek	23. 10.	16,00 - 17,30	MLS (bez hastrmanů)	Římská 12, č. 417
		17,30 - 19,00	Hastrmani	Římská 12, č. 417
pátek	24. 10.	16,00 - 20,00	Hastrmani - soustředění	Římská 12, č. 417
25. 10 - 3. 11.			PODZIMNÍ PRÁZDNO	VŠUDE

VÝHLED VPŘED:

?	někdy		V.K.Klicpera: VESELOHRA NA MOSTĚ	natáčení
úterý	11. 11.	16,00 - 19,30	MIKEŠ (zač. v 18,00), Stonožka ?	MINOR , Vodičkova 6, Pha.1
pátek	21. 11.	16,00 - 21,00	BRUNDIBÁR (zač. v 19,00)	Terezín
sobota	29. 11.	9,00 - 18,00	výběr nových dětí	Český rozhlas
středa	17. 12.!	14,00 - 20,00	VRAŤ NÁM PTÁKU HASTRMANA + VÁNOCE (v 18,00)	MINOR
pátek	23. 1.	7,00 - 22,00	BRUNDIBÁR (zač. v 10,00 + v 19,00)	Tábor
úterý	19. 5.	16,00 - 21,00	BRUNDIBÁR (zač. v 19,00)	Terezín
8. 8. - 22. 8.	2009		Letní soustředění v Radosti	DOBRÁ U SVĚTLÉ
neděle	23. 8.	16,00 - 21,00	BRUNDIBÁR (zač. v 19,00)	Terezín